

خهپيام، ههژار، هيرمينوتيك

*نامازه:

مه‌به‌ستی سهره‌کی ئەم وتاره، زهق کردنه‌وه و به‌رچاو کردنی ئەم ئامانجه‌یه که ماموستا ههژاری نهمر له روانگه‌ی خۆبه‌وه، به‌که‌لک و مرگرتن له دوو کهرسه، سه‌ولی خويندنه‌وه‌ی سهرله‌نووی ئەندیشه‌کانی خهپيامی داوه. ئەم دوو کهرسه‌یه بریتین له:

1. ريبازي هيرمينوتيك وهک هونهری تيگه‌يشتن له دهقه‌کان.
2. هونهر و فهني و مرگيران.

واته ماموستا ههژار سهرتا به‌شيوه‌یه‌کی هيرمينوتیکی ته‌ئولي تايه‌تی خۆی له سهر چوارينه‌کانی خهپيام دهربريوه و دواتر له سهر ههمان کيش و فورمی چوارينه‌کان، له قالبی و مرگيرانيکی ئازادا دايرشتوونه‌وه. هه‌ر بۆيه تيمه تیکۆشاوين هه‌رتک کهرسه‌ی ناوبراو له‌بهر چاومان بی و به‌پيوهری ئەوان بروانينه چوارينه‌کان.

*پیشه‌کی:

چوارينه، روباعی یان Quartrain یه‌کێکه له‌قالبه‌کانی شيعری سوننه‌تی فارسی، که له‌چوار نيوه‌دیر پیکهاتوه. له‌چوارينه‌دا سه‌روای نيوه‌دیری يه‌ک و دوو و چوار هاوسه‌نگه. به‌لام مه‌رج نيه له نيوه‌دیری سه‌هه‌ميش‌دا، ئەو شه‌رته‌ پياريزری. نيوه‌دیره‌کانی چوارينه له‌باری چه‌مک و ماناوه لیک گری دراوان و ماکه‌ی سهره‌کی په‌يام له‌به‌یتی دووم به‌تايه‌تی له‌نيوه‌دیری چوارمه‌دا خۆبه‌ده‌سته‌وه دها. چوارينه کيشی تايه‌تی خۆی هه‌یه و ئەم کيشه له‌گه‌ل رسته به‌ناوبانگه‌که‌ی "لاحول و لاقوة الا بالله" يه‌ک ده‌گرته‌وه. ده‌گری بلین زۆربه‌ی شاعیرانی ئیرانی چوارينه‌یان داناوه، بۆ وینه چوارينه‌کانی ئەبوله‌سه‌نی باخه‌زی له‌ژیر سه‌ردیری ته‌ره‌خانه، موختارنامه‌ی عه‌نتاری نه‌یشابووری و چوارينه‌کانی ئەوحه‌دینی کرمانی. به‌لام هه‌کیم عومهری خهپيامی نه‌یشابووری سه‌رکه‌وتوترین و به‌ناوبانگترین چوارينه‌کانی هونیه‌ته‌وه.

تیمی به‌ره‌تی چوارينه‌کانی خهپيام، که‌ش و هه‌وايه‌کی فه‌لسه‌فی هه‌یه، هه‌ر بۆيه ئەگه‌ر ره‌خنه‌گری هاوچه‌رخ مه‌به‌ستی، خولقاندنی ده‌قی ره‌خنه‌ی سه‌بارته به‌چوارينه‌کانی خهپيام بی، ره‌نگه هيرمينوتيك وهک هونهری تيگه‌يشتن له تیکه‌سته‌کان، باشترین مینتود و کهرسه بۆ ئەم ئامانجه له‌قه‌لمه‌ درئ. هيرمينوتيك به‌په‌چه‌وانه‌ی دارشتخوازی structuralism که له‌زانسته‌کانه‌وه ده‌ستی پیکرد، له‌دلی و ته‌ی فه‌لسه‌فی دایه. که‌وا بوو به‌هۆی ئەم کهرسه‌یه واته هيرمينوتيك وهک ريبازيکی فه‌لسه‌فی ده‌توانین له‌گه‌ل چوارينه‌کانی فه‌لسه‌فی خهپيام هه‌لس و که‌وتمان هه‌بی.

ئه‌وه‌ی راستی بی، تا ئیستا توێژينه‌وه له‌مه‌ر شاعیران و شيعره‌کانیان به‌شيوه‌گه‌لی جو‌راو جو‌ر نه‌نجام دراوه که زیاتر تاي ته‌رازوو بۆ لای ژین و کرده‌وه و چاخ و خولی ژيانی شاعیر قورسای کردووه و که‌متر ئاو له‌ده‌ق وهک بوونه‌وه‌ریکی سه‌ره‌خو دراوته‌وه. هه‌ژاری نهمر به‌رای من ئەم کاره‌ی دوایی به‌شيوه‌یه‌کی زۆر شاره‌زایانه به‌ئاکام گه‌ياندووه. هه‌ژار که سه‌ولی سهرله‌نووی خويندنه‌وه‌ی ئەندیشه‌کانی خهپيامی داوه به‌شيوه‌ی وه‌چه‌ی پيش خۆی - وه‌ک شێخ سه‌لام و گوران که چوارينه‌کانی

خهییامیان دهقاودهق وهرگیراوهته سهر زمانی کوردی - ئاوری له چوارینهکان نهداوهتهوه و تهنیا له روانگهی میژووی ئهدهبییهوه مامهلهی لهگهڵ ئهئندیشهکانی حهکیمی نهیشابوور نهکردوه.

رهنگه ماموستا ههژار لهگهڵ هیرمینوتیکی نوێ به مانای ئهمرۆیی ناسیاوویکی ئهوتوی نهبووبی، بهلام ئهم کارهی ههژار، واته وهرگیرانه ئازادهکهی روباعییاتی خهییام که دواتر باسی لیدهکهن بیگومان روانگهیهکی لهسهدهسهده هیرمینوتیکیه که له قالبی شیعی وهرگیردراو - وهک دژوارترین شیوهی تهئویل بو وهرگیر - خو دهنوینی.

*هیرمینوتیک:

هیرمینوتیک به شیوهیهکی گشتی به مانای فهن، هونهر یان بیردۆزی ڕاقه و تهئویلی دهقه (چ دهقی گوتاری و چ دهقی نفیساری). ریشهی هیرمینوتیک دهگهریتهوه سهر ئیلاهییهکی یونانی به نیوی هیرمیس که ئهرکی پهیامبهری بو خواکان ههبووه و له ههمان کاتیش دا یارمهتی مرۆقهکان دهتا له پهیامه رهزبیهکانی خواکان حالی بن.

لیکۆلینهوی هیرمینوتیکی لئوردبوونهوه و پرسیار کردنیکی رهخنهیییه له شتیکی بهرجهسته، دیاردهیهکی بهرچاو، رهفتاریکی جهستهیی، یان دهقیکی دیار و ئاشکرای ئهوتو که بتوانین به پرونی بیخوینینهوه و پهیهندی پیوه بهستین. له زۆربهی ههره زۆری ئهو چوارینهی ماموستا ههژار کردوونی به کوردی، پرسیاریک دایمه ختووهکی میشکی خوینهر دهتا، ئهویش فهلسهفهیی بوون و نهبوونه، ههروهک شیکسپیئر له شانۆنامهی هاملتیدا دهلی: بوون یا نهبوون؟ مهسهله ئهمهیه. ماموستا ههژار له روانگهی تهئویلی خۆیهوه ئاوا ئهئندیشهی خهییام دهخوینینهوه: "خهییام لهم دهزگا گهوره و گرانه که ناوی زهوین و عاسمانه ورد بوتهوه و تیی ههلهروانیوه و زانیویه که ئهم کرداره رهنگین و سهنگینه به بی وهستا نهکوتوته گهر و دانهر و رانهریکی ههر دهبی ههبی، بهلام ئهم سازدهره شیرینکاره چۆنه و کهی ئهم دهزگایهیی بهرهم هیناوه و بوچی لیکه داوه و لهو کر و نهخش و تهونه کهونه - که نه سهری دیاره و نه بن - نیازی چ بووه و له کهیهوه ههلیاوهسیوه و کهی له داری دهکاتهوه و دهپینچیتهوه؟ ئهم ههزاران ههزاره ئهستیره و مانگه پرشنگداره بو هاتوون و چۆن هاتوون و چیان لیدی؟ تیرهی جانهر و مرۆ له کوپوه هاتووه و بو کوئی نهچی؟ ئهگهر نههاتایه چ دهبوو؟ و... دهیان پرسیری تر".

هاتوومه جیهان چم به چ کرد؟ تیگهی هیچ

ههر بنج و بناوانی جیهان دهرخهیی هیچ

روونکی دهرم، شههم که فووم لیکهیی هیچ

نهینۆکی دهسی جههم، له بهردم دهی هیچ

ولامی ئهم پرسیارانهی خهییام به باوهری ههژار یهک وشهیه، هیچ. ئهم ولامه زیاتر دهمانخاته بازنهی گهمارۆی ئهئندیشهکانی فریدریش نیچه که نهیلهستهکان تا رادهیهکی زۆر شوینیان لیوهرگرت. کاتی له سهر ئهم بوچوونهمان زیاتر پی دادهگرین که تاقدی زهبوونی کوملهگای نیچه واته میگهله (ئینسانانی بی ئیراده و لاسایی کههوه) و تاقدی بالادهست و زانا، لهگهڵ بوچوونهکانی خهییام پیکدهگرین.

اجرام که ساکنان این ایوانند
اسباب تردد خردمندانند
هان! تا سر رشته‌ی خرد گم نکنی
کانان که مدبرند سرگردانند

نه‌سستیره و مانگ و روژ له عاسمانانن
هوی گئیچهل و مشت و مری زانایانن
چین و چ ده‌کهن؟ کیوه ده‌چن؟ چۆن هاتن؟
خۆشیان وه‌کوو من نه‌زان و سه‌رگه‌ردانن

*

با این دو سه نادان که چنان می دانند
از جهل، که دانای جهان ایشانند
خر باش! که از خری که این دونانند
هر کو نه خر است کافرش می خوانند

دنیا به ده‌سی ده‌سته که‌ر و گاییکه
هه‌ر جاشه‌که‌ره و ه‌زیر و پاشاییکه
دیندار به که‌سی ده‌لین نه‌زان و گئیژه
هه‌ر که‌س که ده‌لین کافره زاناییکه

له هه‌ر دوو وه‌ر گئی‌رانه‌که‌ی هه‌ژاردا، مه‌به‌ستی نیچه زه‌قتر له چوارینه‌کانی خه‌بیام خوی نواندووه.
پیک گرتن و لیکولینه‌وه سه‌باره‌ت به نه‌ندیشه‌کانی خه‌بیام و بیر و باوه‌ری نیچه و هاوبه‌شی هیندییک
له‌م بوچوونانه هه‌لگری ده‌رفه‌تیکی تره.

گومان له‌وه‌دا نیه له هه‌ر توژی‌رینه‌وه‌یه‌کی هیرمینوتیکی‌دا، هه‌موو ره‌خنه‌گرییک به هه‌ندئ زانست که
پیشتر له ئارشیوی میشک و زه‌ینی دایه به‌رنگاری ده‌قیک ده‌بیته‌وه و حوکمی له سه‌ر ده‌رده‌بری.

ههزار وهک مرقئیکی کورد به تهواوی نایبتهندهندییهکانی ژیانی کوردهواریییهوه بهرهو پرووی
چوارینهکانی خهییامی بوتهوه ئهگینا لهم دوو چوارینهی خوارهوه هیچ چهشنه باسیک له چاره‌رهشی و
سیابهختی بهدی ناکری، بهلام ههزار ژانی گهلهکهی وههای ههژاندوووه که بهم شیوهیه وهرگیرانهکهی
پیشکەش بکا.

زان پیش که نام توز عالم برود
می خور، که چو می به دل رسد غم برود
بگشای سر زلف بتی بند ز بند
زان پیش که بند بندت از هم برود

گیزی له خهیاالات و گلهی بهختی رهشت
رابویره ههتا به جارئ نهپراوه بهشت
دهس بگره به بهندی سه‌ر و پرچی جوانیک
تا هه‌ئنهوه‌شینراوه هه‌موو بهندی لهشت

*

زان روز که توسن فلک زین کردند
و آرایش مشتری و پروین کردند
این بود نصیب ما ز دیوان قضا
دردی و غمی قسمت ما این کردند

تیریز که به رۆژ و پیل به ده‌ریا دریا
له‌و رۆژه‌وه گول پیکه‌نی بولبول گریا
خوا نووسی له چاره‌ی رهشی نیمه‌ش به‌شمان
ژینیکی هه‌ژاری پر له خوزیا و بریا

وه‌رگیرانهکه‌ی ماموستا هه‌زار چهشنه ته‌واییکی کراویه، واته له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی‌دا که شیعییه‌تی
چوارینهکانی خهییام له باری فورم (کیش) و ماناوه ده‌پاریزی به شیوهیه‌کی داهینه‌رانه ده‌یانخوینیته‌وه و

به پیچمانه‌ی وچه‌ی پیش خوی وردتر و نوتتر نهدیشه‌کانی خه‌یام دینیتته سهر لاپره‌ی کاغز، با بزانی لهم چوارینه‌ی‌دا جیاوازی و مرگیرانه‌که‌ی هه‌ژار و گوران و شیخ سه‌لام له چی دایه:

این کهنه رباط را که عالم نام است
و آرامگه ابلق صبح و شام است
بزمی است که وامانده‌ی صد جمشید است
گوری است که خوابگاه صد بهرام است
(خه‌یام)

نهم کونه سهراپه‌رده که دنیای ناوه
شایی له به‌ریک، شینه له پینسه‌د لاوه
نهم خوانچه‌یه به‌رماوی هه‌زار جه‌مشیده
گوره و گهلن بارامی تیا نیژراوه
(هه‌ژار)

نهم سه‌را کونه‌ی ناوی جیهانه
له سهر رینی گه‌شتی شه‌و و روژمانه
به‌زمیکه له سه‌د جه‌مشید جی ماوه
سه‌د به‌ه‌رام هات و چوو له‌م ویرانه
(گوران)

نهم که‌لاوه‌یه که دنیای نامه
نارامگاهی به‌یانی و شامه
به‌زمیکه له سه‌د جه‌مشید جی ماوه
قه‌سریکه ته‌کیه‌ی سی‌سه‌د به‌ه‌رامه
(شیخ سه‌لام)

بهر له هه‌موو شنتیک له باری فۆرمه‌وه هه‌ژار کیشی سه‌ره‌کی چوارینه‌که‌ی پاراستوه به‌لام گوران و شیخ سه‌لام چون خویان به و مرگیرانی وشه به وشه به‌ستوته‌وه له کیشی چوارینه‌کان لایان داوه. و مرگیرانی نهم به‌ریزانه به پیی هیرمینتوتیکی مودیرن ته‌نویلیکی داخراوه و ئاسوی هزاریان له‌بهر خۆماندوو کردنه‌وه به و مرگیرانه‌که ته‌نیا وه‌ک فه‌ننیک، سنوورداره. سه‌لاحه‌ددین ناشتی راست ده‌کا که ده‌لی: "شیخ سه‌لام و گوران نه‌یانتوانیوه به زمانیکی تهر و پاراو رۆح وه‌بهر و مرگیرانه‌که‌یان بینن و

ئەمەندە دىلى كېش و جەمسەرى چوارىنەكانن كه به داخهوه خەيال ناوروژىنن. " ھەر ئەم شتەى كه ئىمە به شىعەرىيەت ناومان لى برد.

له ھىرمىنوتىكى فەلسەفەى دا تەنیا دەق قسان ناك، بەلكوو ئىمەش له بواری دەقەكانەوه دىنە قسە كردن. ئىمە له ئاسۆى بىر و سنوورەكانى ھزرى خۆمانەوه تەئویلى دەقەكان دەكەین و به پرووناكایى تىروانىنەكانى خۆمان پرووناكیان دەكەینەوه. ئەوه ھەر تەنیا پرووناكایى دەق نیه ھزر و خەيال ئىمە رۆشن دەكاتەوه، بەلكوو ئەوه پرووناكایى ناو خەيال و ئەندىشەكانى ئىمەیشە كه به سەر تارىكایى یەكانى دەقدا دەپژىت و پەخش دەبیتەوه. ھەژار له سەرەتای پىشەكییەكەى چوارىنەكانى خەيامدا ئاوا دەلى: " نیازم لەم پىشەكییە دەربىرى بىر و باوهرى خۆمە بەرانبەر بەو كابرا خوین شیرینە و ئەمەوئى لەو سووچەوه كه بەر دلى من كەوتوو دەمى بۆ بەرم و ھىندىك لەو شوینانەوه دەست نیشان بكەم كه تا وىستا خەيامناسەكان و خەيامى نووسەكان به پىویستیان نەزانىوه یان له بىریان نەبووه ھەنگاوى بۆ باوژن."

مامۆستا ھەژار له ئاسۆى بىر و سنوورەكانى ھزرى خۆیەوه تەئویلى چوارىنەكان دەكا و بەم چەشنە بىر و باوهرى بەرانبەر به خەيام دەردەبرى:

تاكى ز غم زمانە محزون باشى؟

با چشم پر آب و دل پر خون باشى؟

مى نوش و به عیش كوش و خوشدل مى باش

زان پيش كزين دايره بيرون باشى

ھەر دەرد و كۆل و ژانە ژيانى ناوه

تۆ بەفرى گەلاويز و مەرگ وەك تاوه

ئەم تاوه تيا ماوى مەتاویوه به خەم

كوا ناوى ترى؟ ھىمى جیھانىش ناوه

*

دردە مى لعل لاله گون صافى

بگشای ز حلق شیشه خون صافى

كامروز برون از جام مى نيست مرا

يك دوست كه داره اندرون صافى

بشبوویڻ وهڻا ئیسته وهجاغی کویزه
کن راسته له وانی دیوته؟ یهک بژمیره
هەر کووپه مهیه ههوالی دلپاکه و بهس
بی فیله مهترسه خۆتی پی بسپیره

که دهلین وهرگیرانهکهی ههژار، وهرگیرانیکی ئازاده و تهئویلی دهق کراوه نهک شهرح و
تهرجهمهیهکی ناسایی، لهم دوو چوارینهیهدا به زهقی ئهم بۆچوونه وه دیار دهکهوی. ئهگینا له
چوارینهکهی خهییامدا نه باسیک له بهفری گهلاویژی خونهگر و ههتاوی به تینی ئهم مانگهیه و نه
ئاوی تری و ئاو بوونی بنچینهی جیهان.

کاری هیرمئوتیک بریتیه له رووناک کردنهوی سهرجهمی دهقیک به هوی بهشه
پیک هینهرهکانیهوه. خو بهستنهوه به لیکدانهوی مانای تاکه وشهیهک یان دیریک یان هیمایهک به
جیاجیا نایهته باز نهی هیرمئوتیکیهوه.

ههژار چوارینهکهی خویندوتهوه، لیک داوهتهوه، چاوی له رابردوو کردوه، ژبانی ئیستاشی لهبهر
چاو بووه و له تهئویلهکهی دا سهبارهت به چوارینهکهی خهییام بهم ناکامه گهیهوه: قوستنهوی ههل. واته
ههژار سهرجهمی چوارینهکهی ههلسهنگاندوه نهک لیکدانهوی تاک تاکی وشهکان.

هیرمئوتیکی فهلسهفی میتودیکی نوئ له تیگهیشتنی دهقیک به دهستهوه نادا، بهلکوو تهنیا بارودوخی
هاوری لهگهل ههر چهشنه تیگهیشتنیک روون دهکاتهوه. یهکیک لهو بارودوخانه مهودای زهمانییه.
واته ئهو قهلهشتهی که له نیوان روژگاری ومدیهاتنی دهقیک لهگهل ئاسوی روژگاری تهئویلی دهقهکه
ههیه. له کاتی خویندنهوی دهقی خومان له ئاسوی روژگاری رابردوو و بارودوخی ژبانی ئهو سهردهم
و باوهرمکانی فهرهنگی نهودهمی دانانین. ئیمه دهقهکه بۆ ئاسوی روژگاری خومان دهگوزینهوه و به
پیی ئاسوی ئهمروژینی ماناگهلیکی بۆ رهچاو دهکهن. ئهگهر دهقهکه وهها بخوینینهوه که هیچ چهشنه
پهیهوندیهکی لهگهل چاخى ئیمه و ئاسوی ئیستای ئیمه نهبی ئهم خویندنهوهیه نابینه هوی تیگهیشتن له
قهلهشت و مهودای نیوان ئیمه و دهق، دهق شوینیک له سهر میژوو دادهنی، بهلام به ههزاران شیوه و
له ههر بارودوخیکی میژوویی دا به چهشنیکی تایهتی. ئیمه لهگهل میژووی ئهم شوین دانانه ناسیایمان
ههیه. میژووی ئهم شوین دانانه پیک هینهری ئاسوی ئیستای ئیمهیه. ئاسو وشهیهکه که له ئاسهوارى
هوسریل و هایدگهردا ده کار کراوه بهلام له ئهندیشهکانی گادامیردا چهمیکی ناوهندی و کلیدی پهیدا
کرد. ئیمه له ئاسویهک داین که له سوننهت و بارودوخی ئیستا پیک هاتوه. ئهگهر ئاسوی دهقیک
غهواره و نامۆ و دوور بزاین، دهق قسهمان لهگهل ناکات. ئهگهر دهقیک بۆ ئاسوی خومان بگوزینهوه
چهشنیک "یهکانگیر بوونهوهی ئاسوکان" دپته گوری. لهو یهکانگیر بوونهوهیهدا ویک کهوتن و
وتووژی رابردوو و ئیستا بووز دمخوا، که وا بوو ئاسوی ئهمرو ناتوانی به بی وتووژی لهگهل
رابردوو و یهکانگیر بوونهوهی ئاسوکان مهیسهل بی. لهم چهمیکی یهکانگیر بوونهوهی ئاسوکان دا هم
سوننهت و هم وتووژی وهک دوو ههوینی ناوهندی ئهندیشهی گادامیر نامادن.

لهم چوارینهدا که ماموستا ههژار تههرجهمهی کردوتهوه بی گومان لیکدانهوه و تهئویلی تایهتی خوی
نیشان داوه، ههژار له بارودوخیکدا ژباوه که ههندیک به نیو شیخ و سۆفی و دهرویش وهک
ملۆزمیکی کۆمهلگای کوردهواری، بوونهته لهمپهری تیگهیشتن و پیگهیشتن و زانینی خهک به گشتی.
ههژار لهم دوو چوارینهیهدا وهستایانه چوارینهکانی خهییامی بۆ ئاسوی روژگاری خوی گویتوتهوه:

دشمن به غلط گفتم: که من فلسفیم
ایزد داند که آن چه او گفت: نیم
لیکن چو درین غم آشیان آمده‌ام
آخر کم از آن که من بدانم که کیم؟

زور کولکه مه‌لا و شیخ هه‌یه ری ده‌گرن لیم
لایان هه‌له‌یه له ژینی خوشم بدویم
خزمینه نه‌زانین چ به‌لایه‌کی زله
هاتوومه جیهان ده‌بین نه‌زانم من کیم؟

*

از گردش روزگار بهری برگیر
بر تخت طرب نشین به کف ساغر گیر
از طاعت و معصیت خدا مستغنی است
باری تو مراد خود ز عالم برگیر

ده‌رویش وهره نهم حاوحووه‌ت بی خیره
دهم به‌سته و توژاوی وه‌کوو گاگیره
خوا چاوی له ده‌ستت نیه روژووی بده‌یه‌ی
ژیانیکی که پنی داوی به مه‌ی بسپیره

* هونه‌ری وهرگیران:

سەبارەت بە شیوهی وەرگیرانی چوارینەکانی خەبیام لە لایەن ھەزار ھوہ بە پێویستی دەزانم وەک سەرئایەکی دەربارەی ئەم ھونەرە ئامازە بە چەند خالان بکەم. ئەو بەشەیی که لە زنجیرەیی دەقی سەرەکی دا لە لایەن وەرگیر ھوہ وەک یەکەییەکی بۆ ھاوسەنگی دۆزینەو ھەڵدەبژێردری پێی دەلێن "واحد ترجمە" یان یەکەیی وەرگیران. یەکەیی وەرگیران دەتوانی وشە، رستە یان کۆپلە بێ. بە پێی یەکەیی ھەڵبژێردراو وەرگیران لانی کەم سی قوناغی ھەبە:

1. وەرگیرانی وشە بە وشە:

یەکەیی وەرگیران لەم قوناغەدا وشەییە، واتە لەبری ھەر وشەییەکی لە دەقی زمانی سەرەکی دا وشەییەکی لە زمانی مەبەست (نیشانە) دیننەو. ئەم چەشنە وەرگیرانە بۆ تەرجەمەیی وشەگەلیکی لیکدراو دەکار دەکری که ھاوسەنگی ورد و دەقیقی لە زەمانی مەبەستدا بۆ بەدی ناکری. لێرەدا وەرگیرانی وشە بە وشە دەتوانی یارمەتی دەر بێ، بەلام بە دەگمەن ھەڵدەکەوی رستەییەکی بە تەواوی ھەر بەم شیوهیە تەرجەمە کەینەو چون لە وەھا بارودۆخی دا یا دارشتی زمانی سەرەکی خۆی بە سەر زمانی مەبەستدا دەسەپینی، یان رستەیی وەرگیردراو لە زمانی مەبەستدا مانای رستەیی زمانی سەرەکی نادا.

2. وەرگیرانی رستە:

لەم قوناغەدا یەکەیی وەرگیران رستەییە، لەم چەشنە وەرگیرانەدا یاسا و رێسای ریزمانی و شیوهی دارشتی وشەکان لە زمانی مەبەستدا دەپارێزی. مانای رستەیی ھاوسەنگ بە پێی مانای رستەیی زمانی سەرەکی رەچاو دەکری. بەم پێیە ھەر کام لە رستەکانی دەقی زمانی سەرەکی بە پاراستنی مانای تاکتاککی وشەکان بە شیوهی رستەییەکی وەرگیردیننەو سەر زمانی مەبەست.

3. وەرگیرانی ئازاد:

لەم قوناغەدا یەکەیی وەرگیران رستە یا پاراگرافە. وەرگیر لە وەھا قوناغی کەدا پەیمای دەقی زمانی سەرەکی لە کۆمەڵە رستەییە کەدا لە زمانی مەبەست بە دەستەو دەدا. لەم شیوه وەرگیرانەدا زیاد و کەم کردن لەوپەری خۆی دا دەکار دەکری. زۆر جار ان که دەقی زمانی سەرەکی مۆرکی "ترجمە ناپذیر" ی لێدەدری، تەنیا رینگای چارەسەر کردن وەرگیرانی ئازادە.

لە رەوتی پڕۆسەیی وەرگیران دا، وەرگیر لەگەڵ دوو زمانی سەرەکی و مەبەست بەرەروو دەبێ. ئەو دەبێ ھەول بەدا خوینەر لە وەرگیرانە کەیی تیبگا و لە ھەمان کاتیش دا پەیمای نووسەر ئال وگۆری بە سەردا نەبێ. لەو نێو دا وەرگیر بە پێی دەق و مەبەستی تەرجەمە کە ھەندێ جار سرنج دەداتە وەرگری پەیمای و ھەندێ جار بنیری پەیمایە کە. وەرگیرانی مانایی، نووسەری پێ لە خوینەر گرینگترە. لە وەھا دۆخی کەدا وەرگیر ھەول دەدا تا تەنیا پەیمای دەق بۆ لای خوینەر بگۆزیتەو و ھەر بۆیە دايمە ئەو شیمانەییە ھەبە کە دارشتگەلی فۆرمی و مانایی غەوارە و نامۆ بیئە ناو زمانی مەبەستەو. لە لایەکی تر لە وەرگیرانی پەيوەندی دا خوینەر لە نووسەر زیاتر باخی پێدەدری و وەرگیر ھەول دەدا تا ئەو جیئەیی بلوئ دەقی وەرگیردراو بۆ لای خوینەر نزیک کاتەو؛ واتە خوینەر چاکتری تیبگا، ھەر بۆیەش ئەو شیمانەییە ھەبە کە دەقی وەرگیردراو بە تەواوی وتەیی نووسەر نەبێ.

نووسەر بە پێی دوو ھۆکاری بابەت و وەرگر، شیواز یان شیوه بەیانی خۆی ھەڵدەبژێری و لە درێزایی دەقە کەدا دەپارێزی؛ کە وا بوو بە پێی ئەم دوو ھۆکارە دوو چەشنە وەرگیرانی بابەت تەوەرە و وەرگر تەوەرە وەدی دی.

بەلام بە پێی بیردۆزی پەيوەندی یاکوبسن شیعر ھەر تەرجەمە ناکریتەو کە وا بوو ھەزار چۆناوچۆن بۆ چوارینەکانی خەبیام چوو؟ بئگومان وەرگیرانی چوارینەکانی خەبیام لە لایەن مامۆستا ھەزار

وهرگيراني وشه به وشه نيه، دياره ئه چاوهروانييهش ناكړئ كه شيعر به تهواوي تاييهتمهنديهكاني چ له باري فورم و سهنايعي ئهدهبييهوه و چ له باري ماناوه دهقاودهق وهرگيردرئ.

وهرگيراني چوارينهكاني خهبيام وهرگيرانتيكي نازاده بهلام ههژار به شيويههكي شارهزاiane بابته و خوينهري له بير نهكردوه واته وهرگيراني بابته - تهوره و وهرگر (خوينهري) - تهورهشي مهيهست بووه. لهگهله تهواوي ئهمانهشدا به لاي ههژارهوه وهرگيراني پهيوهندي بهكچار گرینگه. له ناو چهشنهكاني جوربهجوري وهرگيراندا (وشه به وشه، رسته، نازاد، بابته - تهوره، خوينهري - تهوره، نووسهر - تهوره، مانايي، پهيوهندي و وهرگير - تهوره) ماموستا ههژار زياتر دهكهويته خانهي وهرگير - تهورهوه.

در دست هماره آب انگورم باد

در سر هوس بستان چون حورم باد

گويند به من خدا تو را توبه دهاد

او خود بدهد من نکم دورم باد

مهگير! به سهرت پردي سيراتيش كهلهكه

سهيراني بهههشت، سهيري دوو چاوي بهلهكه

زورم له خوا ويست و كهميشي نهگهبي

ههر توبهيه دهمداتي نهويش نهم گهرهكه

كه دهليين وهرگيرانهكهي ماموستا ههژار دهكهويته خانهي وهرگير - تهورهوه، مهيهستمان نهويه كه ههژار له سهر بنههاي هيرمينوتيكي تهويلي تاييهتي خوي دهخاته قاليي وهرگيرانهكهي. نهگينا له بهراورد كردني ئهم دوو چوارينهي سهرهوه به سانايي خوينهري بوي دهردهكهوي كه ههژار خويندنهويهكي سهرلهنويي چوارينهكهي خهبيامي ئهجام داوه:

آن روز كه توسن فلک زين کردند

و آرايش مشتري و پروين کردند

اين بود نصيب ما ز ديوان قضا

دردی و غمی قسمت ما اين کردند

له وەرگێرانهکهی مامۆستا ههژاردا هیچ باسیک له "توسن فلک"، "مشتری" و "پروین" له گۆڕیدا نیه. باس له رۆژی ئەزله به با بزانی مامۆستای کورد ئەو رۆژی چون کیشاوهتهوه:

تیریژ که به رۆژ و پیل به ده‌ریا دریا
له‌و رۆژه‌وه گۆل پیکه‌نی بولبول گریا
خوا نووسی له چاره‌ی ره‌شی نیمه‌ش به‌شمان
ژینیکی هه‌ژاری پر له خۆزیا و بریا

له باری جوانی ناسییوه شاعیری کورد له سه‌رووتره. سه‌نایعه جۆربه‌جۆره ئەده‌بیه‌کان وه‌ک جیناسی لایق و ته‌زاد و... قسه‌که‌مان ده‌سه‌لمینن. ده‌ریا و دریا، گۆل و بولبول، پیکه‌نی و گریا، خۆزیا و بریا. تالی و ره‌شایی داسه‌پاو به سه‌ر وەرگێرانهکهی مامۆستا هه‌ژاردا به‌رچاوتره. هه‌روه‌ک پیشتر باسمان لیکرد هه‌ژار به پیشینه‌یه‌کی فکری که له ئارشیوی زه‌ینی‌دایه باس له چاره‌ره‌شی ئیمه له رۆژی ئەزله‌وه ده‌کا، شتیکی که له چوارینه‌کهی خه‌ییامدا زۆر کال و که‌مه‌نگه.

ای دوست بیا تا غم فردا نخوریم
وین یک دم عمر را غنیمت شم‌ریم
فردا که از این دیر فنا درگذریم
با هفت هزار سالگان سر به سریم

دلته‌نگی هه‌بێ ده‌بێ به مه‌ی ژه‌نگی به‌رین
بۆ بیری نه‌هات و هات چما خه‌م له به‌رین
سۆزی که مه‌رگ ته‌پلی نه‌مانی لێدا
ئه‌من و تو ده‌گه‌ل با‌به‌ده‌می هاوسه‌فه‌رین

شوکی ئیهامی له چوارینه‌دا، له به‌یتی دووم و به تاییه‌تی میسه‌ره‌ی چواره‌م له خوینهر ده‌دری. ئەو شوکه‌ی هه‌ژار له خوینهری ده‌دا زۆر راجله‌کین‌تره له شوکه‌که‌ی خه‌ییام، بۆ وینه‌ خه‌ییام له میسه‌ره‌ی سیه‌مه‌دا ده‌لی:

فردا که از این دیر فنا درگذریم
که‌چی هه‌ژار ئا‌وای هیناوه:
سۆزی که مه‌رگ ته‌پلی نه‌مانی لێدا

شوین‌دانانی هه‌زار له سه‌ر خوینهر کاراتر و به‌رچاوتره. خوازه‌ی ته‌پلی نهمان و کوتانی له لایهن مهرگه‌وه ماکه‌ی فیکری خه‌ییامی له خوی جوانتر گه‌یاندوته خوینهر. له دوایین میسه‌ره‌عیش‌دا "با هفت هزار سالگان سر به سریم" یان

"نهمن و تو ده‌گه‌ل بابه‌دهمی هاوسه‌فه‌رین"، نه‌گه‌ر قه‌راره‌ی دوای مردن ببینه هاوسه‌فه‌ری نه‌وانه‌ی سه‌وت هه‌زار سال له‌وه پینش کۆچی دوایی‌یان کردووه بۆچی نه‌گه‌ر پینه‌وه‌ی دوایتر، بۆ سه‌ره‌تای رۆژی نه‌زل و هاوسه‌فه‌ری ناده‌می پیغمبه‌ر نه‌بین. هه‌زار به هینانی بابه‌دهم له‌بری "هفت هزار سالگان" دنیای ته‌ئویلی ده‌قه‌که به‌ر فراوانتر ده‌کا.

*کوتایی:

له‌م وتاره‌دا مه‌به‌ستمان تاوتوی کردنی نه‌ندیشه‌کانی خه‌ییام نه‌بووه، که بۆ وینه باس له شک و در‌دۆنگی خه‌ییام سه‌باره‌ت به جیهان و مرو‌ف بکه‌ین، به‌لکو و ئامانجی سه‌ره‌کی‌مان ده‌سنیشان کردنی نه‌وه چه‌شنه خویندنه‌وه‌یه‌یه که هه‌زار له قالبی فه‌ن و هونه‌ری وهرگیران‌دا خولقاندوویه‌تی. نه‌گه‌ر رۆلان بارتی فه‌رانسه‌وی له ده‌قه‌ری رهنه‌دا باس له مهرگی نووسه‌ر ده‌کا نه‌وه هه‌زاری کورد هه‌ر نه‌م مه‌به‌سته به‌م چه‌شنه و له قالبی نه‌م رسته‌نه‌دا به‌یان ده‌کا: "خه‌ییام کوری کئی بووه و چه‌ند سال ژیاوه و چی ده‌به‌ردا بووه و چ جووره پینخۆریکی خوار دووه و به کام نه‌خۆشی مردووه که‌یفی خۆیه‌تی، مه‌به‌ستی گرینگ نه‌مه‌یه چه‌ند بیر و باوه‌ریکی تازه و ترووسکه‌دار له رۆژگاریکی کۆن و نه‌نگوست له چاوا له کابرایه‌کی ژیر و وریاوه سه‌ری هه‌لداوه و رچه‌ی ئازاتی و ئازادی بۆ شکاندووین و دنه‌ی داوین که خۆمان بناسین و بویرین بیر له ژیان و چاره‌نووسی خۆمان و ده‌ورو به‌رمان بکه‌ین."

مامۆستا هه‌زار له روانگه‌ی هیرمینۆتیکی مۆدیر نه‌وه، که‌وتوته مامه‌له کردن له‌گه‌ل چوارینه‌کانی خه‌ییام، هه‌ر چه‌ند که باس له هیرمینۆتیک ده‌که‌ین زیاتر ته‌ئویلی ده‌ق به شیوه‌ی په‌خشان و نه‌سه‌ر دینه‌ گۆرئ تا رهنه‌گر مه‌ودای هه‌لسوورانی زیاتری هه‌بئ و هه‌چ چه‌شنه کوت و به‌ندیکی لئ نه‌هالئ، به‌لام مامۆستا هه‌زار به وهرگیرانیک ئازاد بۆ نه‌وه‌ی که ده‌ستی ئاواله‌تر بی بۆ ته‌ئویل چوارینه‌کان ده‌خویننه‌وه و به ته‌ی خۆی بیر و بروای خه‌ییام به بیجمیکی کوردانه‌وه ده‌خاته به‌ر چاوی هاوزمانانی. رووحی شاد و یادی به‌خیر!

*سه‌رچاوه‌کان:

1. چوارینه‌کانی خه‌ییام، وهرگیراوی هه‌زار، چاپ اول، انتشارات سروش. 1369، تهران.
2. خه‌ییامی هه‌زارانه، ناشتی - سه‌لاحه‌ددین، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی، 2001، هه‌ولێر.
3. کتییی نالی، سیوه‌یلی - ریبوار، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی، 2001، هه‌ولێر.
4. ساختار و تأویل متن، احمدی - بابک، ج 2، چاپ اول، نشر مرکز. 1372، تهران.
5. ساختار و هرمنوتیک، احمدی - بابک، چاپ اول، نشر گام نو، 1380، تهران.
6. هفت گفتار درباره ترجمه، صفوی - کورش، چاپ چهارم، نشر کتاب ماد، 1380، تهران.